

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 975/2023
04.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија Дубравке Дамјановић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Бате Цветковића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела учествоваће у тучи из члана 123. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног – адвоката Маје Тркуље и Илије Вешовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Смедереву К бр.236/21 од 30.09.2021. године и Вишег суда у Смедереву Кж1 бр.47/23 од 26.04.2023. године, у седници већа одржаној дана 04. октобра 2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА – адвоката Маје Тркуље и Илије Вешовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Смедереву К бр.236/21 од 30.09.2021. године и Вишег суда у Смедереву Кж1 бр.47/23 од 26.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву К бр.236/21 од 30.09.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела учествоваће у тучи из члана 123. став 1. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од једне године. У ову казну, окривљеном је урачунато време проведено у притвору од 21.03.2018. године до 18.04.2018. године.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да Основном јавном тужилаштву у Смедереву на име трошкова кривичног поступка плати износ од 17.600,00 динара, те да суду плати на име паушала 5.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Оштећени ББ упућен је на парнични поступак, ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Кж1 бр.47/23 од 26.04.2023. године, делимичним усвајањем жалбе бранилаца окривљеног АА – адвоката Маје Тркуље и Илије Вешовића, пресуда Основног суда у Смедереву К бр.236/21 од 30.09.2021. године, преиначена је само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је окривљени АА због кривичног дела учествоваће у тучи из члана 123. став 1. КЗ, због ког је првостепеном пресудом оглашен кривим, осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 21.03.2018. године до 18.04.2018. године, док су иста жалба у преосталом делу и жалба браниоца – адвоката Слободана Сврзића одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног АА – адвокати Маја Тркуља и Илија Вешовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, уз истовремени захтев да у смислу члана 488. став 2. ЗКП, буду обавештени о седници већа.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног истиче да су нижестепене пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, те да се заснивају на доказу на ком се према одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати.

Као незаконит доказ, браниоци окривљеног означавају записник о препознавању лица МУП- ПУ Смедерево КУ бр.411/18 од 21.03.2018. године, који је, према наводима захтева, сачињен у складу са одредбом члана 100. ЗКП, те који никада није предложен као доказ од стране јавног тужилаштва, нити је првостепени суд у складу са одредбом члана 15. став 4. ЗКП одредио извођење доказа увидом или читањем спорног записника.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног, по оцени овога суда нису основани.

Наиме, из списка предмета произилази да првостепени суд у доказном поступку није извршио увид у записник о препознавању лица МУП- ПУ Смедерево КУ бр.411/18 од 21.03.2018. године, нити је овај записник цењен у побијаној пресуди као доказ, те је очигледно да побијане пресуде нису засноване на овом доказу.

Поред тога, у конкретном случају се не може говорити о доказној радњи препознавања лица у смислу члана 100. ЗКП, како то погрешно сматрају браниоци окривљеног, већ се ради о исказу оштећеног ББ, који је на главном претресу одржаном дана 11.09.2019. године изјавио да је у просторијама ПУ Смедерево у присуству заменика ОЈТ-а препознао лице које га је ударило, након чега је у судници окривљеног препознао као ово лице, како је то и наведено на страни трећој, став први првостепене пресуде. Самим тим, наведено изјашњење оштећеног, којим је окривљени АА идентификован као учинилац предметног кривичног дела, представља саставни део исказа овог сведока и као такав може бити коришћен као доказ у кривичном поступку.

Стога Врховни суд оцењује неоснованим наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног, којима се указује да је на овај начин нижестепеним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, те да су побијане пресуде засноване на доказу на ком се не могу заснивати.

Са свега изложеног, а на основу одредаба члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Дубравка Дамјановић, с.р.